

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ผ่านมามีปัญหาเรื่องความสูญเปล่ามาก เพราะจำนวนเด็กที่ตกชั้นและออกกลางคันมีจำนวนมาก รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสูญเปล่าของการศึกษาระดับประถมศึกษาหลายร้อยล้านบาท^๑ นอกจากนี้คุณภาพของนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาก็อยู่ในระดับต่ำ คืออ่านหนังสือไม่ออกและไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ใน เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งรายงานของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐาน เพื่อปฏิรูปการศึกษาได้กล่าวไว้ว่า " ผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษา อยู่ในเกณฑ์ต่ำมากทุกวิชา ผู้จบการศึกษากลับมาบังคับไม่มีความพร้อมที่จะประกอบอาชีพที่ใช้ฝีมือได้ นอกจากนี้ผู้จบการศึกษากลับมาบังคับ เป็นจำนวนมากที่ล้มหนังสือ^๒ "

ปัญหาดังกล่าว เป็นอุปสรรคสำคัญในการวางแผนพื้นฐานการศึกษาและพัฒนาคนของชาติ ผู้ที่อยู่ในวงการศึกษามีส่วน เกี่ยวข้องควรตระหนักและค้นหาสาเหตุ เพื่อขจัดปัญหา ตลอดจนหาแนวทางที่จะพัฒนาการประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในการที่จะแก้ไขปัญหารื่องประสิทธิภาพของการประถมศึกษานั้น เราต้องพัฒนาที่การจัดกระบวนการเรียนการสอน เป็นสำคัญ เพราะคุณภาพของการศึกษาจะดีหรือไม่เพียงใด เราจะดูได้จากผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน หลังจากที่

^๑ อารุง จันทวานิช, " การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการประถมศึกษา, " การศึกษาแห่งชาติ ๑๔ (ตุลาคม - พฤศจิกายน ๒๕๒๒) : ๑๓ - ๓๑.

^๒ สิบปนนท์ เกตุทัตและคนอื่นๆ, การปฏิรูปการศึกษา (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๘), หน้า ๑๒๑.

โคธานกระบวนกร เรียนการสอนมาแล้ว ถ้าผู้เรียนเรียนได้สำเร็จ มีผลสัมฤทธิ์ใน การเรียนสูงและมีพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ก็แสดงว่าการจัดการ เรียน การสอนมีประสิทธิภาพสูง ในทางตรงข้ามถ้าผู้เรียน เรียนแล้วมีปัญหาตั้ง เช่นที่กล่าว ข้างต้น คือตกต่ำชั้น โค้ละแนนต่ำ และอ่านหนังสือไม่ออก ก็แสดงว่าการจัดการ เรียนการสอนมีประสิทธิภาพต่ำ ศิริชัย กาญจนวาสี โค้พบว่า " องค์ประกอบสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการตกต่ำชั้นและออกกลางคันของนักเรียนคือ คุณลักษณะของครูและ ปัญหาเกี่ยวกับครู " ดังนั้นในการจัดการ เรียนการสอน ครูจึงเป็นมีบทบาทมากที่สุดที่จะทำให้นัก เรียน เกิดการเรียนรู้และมีพฤติกรรมตามที่พึงประสงค์ด้วยการโน้มน้าว ให้นักเรียนเกิดความต้องการ สนใจ และกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ดังที่ บุญชม ไชยโกษี กล่าวไว้ว่า " ครูมีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาเด็กให้เจริญงอก งามทุกด้าน " บทบาทของครูที่จะมีผลต่อการ เรียนรู้ของนักเรียนก็คือพฤติกรรมกา รสอนที่ครูแสดงออกในชั้นเรียน อันได้แก่ บุคลิกภาพ เทคนิคการสอน การสร้าง ทัศนคติของนักเรียนต่อตัวครู และการจัดสภาพห้องเรียน ถ้าครูมีพฤติกรรมการสอน ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน ก็จะทำให้นักเรียน เกิดความพอใจ รักใคร่และศรัทธาในตัวครู อันจะเป็นผลให้การ เรียนการสอน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังรายงานการวิจัยของคณะกรรมการการศึกษาแห่ง

ชัยนาค ฉาคบุปผา, " รูปแบบของกระบวนกร เรียนการสอน, " ศึกษาศาสตร์สาร ๗(มิถุนายน ๒๕๒๑) : ๓๔-๕๕.

ศิริชัย กาญจนวาสี " องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันและ การสอบตกต่ำชั้นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร, " เอกสาร " แสดง ณ ห้องศูนย์สารนิเทศ คณะครุศาสตร์ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๑ เวลา ๑๑.๔๕-๑๒.๑๐ น.

บุญชม ไชยโกษี, การส่งเสริมการศึกษาระหว่างประจำการของครู ประถม (วิทยาลัยวิชาการศึกษามหาสารคาม, ๒๕๑๑), หน้า ๑๐.

พิงใจ สิ้นขวานนท์, ประคินันท์ อุปรนัย และลัดดาวัลย์ กัณหสุวรรณ, " การจัดการสอนแบบจุลภาค, " คุรุปริทัศน์ ๑ (สิงหาคม ๒๕๑๔) : ๔-๒๕.

ชาติโลกกล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า "คุณลักษณะของครูมีส่วนชายสนับสนุนให้นักเรียนตั้งใจเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง" ในการที่ครูจะมีพฤติกรรมที่เหมาะสมนั้น ครูจะต้องฝึกทักษะการสอนในคาบต่างๆ เพื่อที่จะสร้างสมรรถภาพทางการสอนให้ศิคร.สาโรช บัวศรี^๒ โลกกล่าวว่า พฤติกรรมการสอนที่จะเกิดขึ้นได้เมื่อครูมีทักษะการสอนต่อไปนี้คือ

๑. การใช้จิตวิทยาการเรียนรูและจิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก
๒. ทำบรรยากาศให้เหมาะสมที่จะเกิดการ เรียนรู้
๓. วางแผนการสอนอย่างละเอียด
๔. ใช้วิธีสอนแบบต่างๆได้อย่างเหมาะสม

พึงใจ สินขวานนท์ และคณะ^๓ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพการสอนที่ดีของครูว่าครูต้องมีทักษะดังนี้

๑. การใช้วาจา กิริยาท่าทาง เพื่อประกอบการสอนและบุคลิกภาพ
๒. การใช้คำถาม
๓. การเสริมกำลังใจ
๔. การใช้อุปกรณ์
๕. การอธิบาย
๖. การเร้าความสนใจ

นอกจากนี้ บูลิส ได้ให้แนวคิดไว้ว่าการที่จะแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ต่ำลงให้สูงขึ้น ครูต้องใช้แนวทฤษฎีทางจิตวิทยาเข้าช่วยโดยกจร

^๑สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, รายงานการวิจัย
ประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา (เอราวัณการพิมพ์, ๒๕๒๐), หน้า ๔๓.

^๒ไพยม วรณศิริ ผู้รวบรวม, "การประชุมทางวิชาการ เรื่องครูกับ
เสถียรภาพของประเทศไทย," วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ ๔ (เมษายน ๒๕๑๓)
: ๔๒.

^๓พึงใจ สินขวานนท์, ประคินันท์ อุปรมย์และลัดดาวัลย์ กิ่งเพชรพรรณ,
"การจัดการสอนแบบจุลภาค," ครูปริทัศน์ ๑ (สิงหาคม ๒๕๑๔) : ๒๓.

จัดสิ่งแวดล้อมไว้ให้เด็กเกิดการระดมความคิดและเตรียมจิตให้สนองความต้องการ ความสนใจของนักเรียน

จากแนวคิดเหล่านี้จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครู เป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและนอกจากนี้ เจตคติของนักเรียนที่มีต่อครูยังมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและทำให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วยดังที่การ์ดอน (Gardon) พบว่านักเรียนจะไม่เชื่อฟังครูที่แสดงความ เป็นปฏิปักษ์กับตน คอคคี้ (Cody) อธิบายว่าจะเกิดปฏิกิริยาทางลบในท้องเรียนตามมาหลังจากที่ครูให้การเสริมแรงทางลบและการควบคุมที่เด็ดขาด และเปงโจกล่าวว่ "พฤติกรรมที่อบอุ่นและเมตตาของครูจะช่วยให้เด็กนิยมในตัวครูและชอบโรงเรียนยิ่งขึ้น"^๑

จะเห็นได้ว่าความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูมีผลต่อความตั้งใจ ความสนใจและความต้องการที่จะเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก เมื่อนักเรียนเกิดความต้องการที่จะเรียน ประกอบกับครูมีพฤติกรรมการสอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนก็จะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีชีวิตชีวา แต่การที่ครูจะเข้าใจความสนใจและความต้องการของนักเรียนนั้นครูจะต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียนซึ่งจะเป็นผลให้เด็กมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงด้วย ดังที่เฮลคินและเฮทวูดได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า "ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะทำให้เกิดประโยชน์ทั้งสองฝ่าย นักเรียนจะเชื่อถือคำแนะนำของครูที่จะนำไปสู่การเรียนรู้นักเรียนจะทำให้ครูเข้าใจว่าเขาต้องการและสนใจวิธีการใด"^๒ ในทางตรงข้ามถ้าความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

^๑Sami L.Boulos, "Are we obsessed with school Achievement," Education 97(Summer, 1977) p.p.381-384.

^๒Phillip C.Schlechty and Helen E. Atwood, "The Student-Teacher Relationship," The Education Digest (September 1978):22.

^๓Samuel S. Peng, "Teacher Affect in Relation to Pupil Achievement," Journal of Teacher Education 29(July-August 1978) : 76-79.

^๔Phillip C. Schlechty and Helen E. Atwood, "The Student-Teacher Relationship," p.p.23-24.

ไม่คิดจะทำให้ผลการเรียนต่ำลง ดังผลการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของโรงเรียน
ประถมศึกษาในประเทศไทยได้กล่าวว่า "ครูในปัจจุบันไม่ใกล้ชิดกับนักเรียนเท่าที่ควร
ครูขาดความรับผิดชอบเด็ก ครูไม่มีวิญญาณความเป็นครูเพียงพอ ครูมักสนใจเด็ก
ที่เรียนเก่งและขาดความสนใจเด็กที่เรียนอ่อน ทำให้เกิดปัญหาระหว่างครูกับเด็กเด็ก
ไม่รักครูไม่รักโรงเรียนอันเป็นผลทำให้ความสนใจการเรียนลดลง" นอกจากนี้

* เฟอร์นานเดซ (Fernandez) เอสปิโนซา (Espinosa) และคอนบัสช์ (Dornbush)
ได้พบว่าครูที่ไม่สร้างความอบอุ่นและความพึงพอใจให้แก่เด็กได้ทำลายผลการเรียน
ของนักเรียนมาก โบรฟี (Brophy) และคณะพบว่าครูที่มีปฏิกริยาดีจะทำให้การเรียน
ของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงในขณะที่ครูที่มีปฏิกริยาไม่ดีทำให้การเรียนของเด็กไม่มีความ
หมาย

จากแนวคิดและผลการวิจัยที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า ประสิทธิภาพในการเรียน
ของนักเรียนขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครูและเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรม
การสอนของครู เป็นสำคัญ แต่การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาในประเทศไทย
ประสิทธิภาพการเรียนรูของนักเรียนยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำดังที่กล่าวแล้วข้างต้น
ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูในระดับประถมศึกษาตามความคิดเห็น
ของนักเรียนโดยศึกษาจากการประเมินของนักเรียนเท่าที่นักเรียนจะยอมรับได้ ทั้ง
นี้เพราะ ในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูเท่าที่ผ่านมา มักใช้วิธีให้ผู้สังเกต
เขาไปประเมินพฤติกรรมการสอนของครูโดยตรงขณะที่ครูกำลังสอนอยู่ ผู้สังเกตนี้อาจ
เป็นทั้งผู้วิจัยเอง ผู้บริหาร เพื่อนครู หรือผู้สังเกตที่ได้รับการฝึกจากผู้วิจัย เช่น
การวิจัยเรื่อง

การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำถามของครูวิทยาศาสตร์ ของพรทิพย์ ไชยโส

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, กองวิจัยการศึกษา, "ประสิทธิ
ภาพของโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศไทย," วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ

๑๑ (สิงหาคม - กันยายน ๒๕๒๐): ๒๔ - ๒๕.

^๒ Samuel S. Peng, "Teacher Affect in Relation to Pupil
Achievement" Journal of Teacher Education 29(July-August 1978):p.77.

ให้ผู้วิจัยและผู้สังเกตอีก ๒ ท่านที่ได้รับการฝึกวิธีใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้คำถาม จากผู้วิจัย เป็นผู้สังเกต

ศึกษารวมทางวาจาในห้องเรียนกับผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ในชั้นประถมปีที่ ๘ ของสมบูรณ์ สุริยวงศ์ ผู้วิจัย เป็นผู้สังเกตเอง

การวิเคราะห์พฤติกรรมของครูและนักเรียนในชั้นที่สอนวิชาสังคยศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น ของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ให้ผู้สังเกตที่ได้รับการฝึกจากผู้วิจัย เป็นผู้สังเกต เป็นต้น

ส่วนการประเมินพฤติกรรมการสอนของครูที่บันทึกเรียน เป็นผู้ประเมินยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน ทั้งที่นักเรียนเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับครูและเป็นผู้เห็นความสามารถของครูมากที่สุด อีกทั้งความคิดเห็นของนักเรียนจะเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนใหญ่เรียนได้รับสัทธิผลมากที่สุดคงใจกล้าแล้วข้างต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าหากมีทางที่จะทราบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูคงจะเป็นแนวทางให้ครูได้ปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของตนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

พรทิพย์ ไชยโส, "การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำถามของครูวิทยาศาสตร์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา มัธยมศึกษาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕)

๒ สมบูรณ์ สุริยวงศ์, "ศึกษารวมทางวาจาในห้องเรียนกับผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ในชั้นประถมปีที่ ๘" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา มัธยมศึกษาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๑)

"กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, กองวิจัยการศึกษา. รายงานการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูและนักเรียนในชั้นที่สอนวิชาสังคยศึกษาระดับประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร: กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๑๘)

"B.W. Tuckman and W.F. Oliver, "Effectiveness of Feedback to Teacher as a Function of Source" Journal of Education Psychology 59(August 1968):297-301.

๑๑

ในการศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูตามความคิดเห็นของนักเรียน ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาพฤติกรรมการสอนสังคมนักศึกษาของครู เพราะวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคมและสิ่งแวดล้อมต่างๆ การสอนวิชาสังคมศึกษาของครูประสบความสำเร็จจะทำให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ๒๕๒๑ คือมีคุณสมบัติที่ดี มีความรู้ทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต มีชีวิตที่สงบสุข และเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนและชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนสังคมนักศึกษาของครูระดับศึกษาตามความคิดเห็นของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่หก
๒. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนสังคมนักศึกษาของครูระดับศึกษาตามความคิดเห็นของกลุ่มนักเรียนที่ไค้คะแนนจากแบบสอบวิชาสังคมศึกษาสูงและกลุ่มนักเรียนที่ไค้คะแนนจากแบบสอบวิชาสังคมศึกษาต่ำ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ไค้คะแนนจากแบบสอบวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนสังคมนักศึกษาของครูต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่างประชากรคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖. จากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จังหวัดนครปฐม หักอำเภอ อำเภอละ ๑ โรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย
๒. พฤติกรรมการสอนในแบบสอบถาม เป็นพฤติกรรมค่าน บุคลิกภาพของครู

กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรวระดับศึกษา ๒๕๒๑ (กรุงเทพมหานคร : กุรุสภา, ๒๕๒๑), หน้า ๑-๓.

การใช้จิตวิทยาในการสอน การจัดวัสดุและบรรยากาศในชั้นเรียน และการดำเนินกิจกรรมการสอน

๓. แบบสอบวิชาสังคมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้เนื้อหาในวิชาภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ตามหลักสูตรพุทธศักราช ๒๕๐๓ และคู่มือครูวิชาสังคมศึกษาหลักสูตรพุทธศักราช ๒๕๒๐

ความจำกัดของการวิจัย

ข้อค้นพบจากการวิจัย เรื่องนี้อาจไม่สมบูรณ์ ทั้งนี้เนื่องจากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประชากรกลุ่มไม่ได้ครบถ้วนตามที่กำหนดในโครงการ เพราะนักเรียนขาดเรียน

ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. คะแนนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนเป็นคะแนนที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำจากแบบสอบวิชาสังคมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นชุดเดียวกัน ใช้เกณฑ์ตัดสินเดียวกัน

๒. อายุ เพศ ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจของนักเรียนไม่มีผลต่อคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบสอบวิชาสังคมศึกษา

๓. อายุ เพศ คุณวุฒิ ประสบการณ์ในการสอน ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของครูไม่มีผลต่อคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบสอบวิชาสังคมศึกษา

๔. ความสามารถทางการสอนของครู เท่ากัน เพราะครูทั้งจังหวัดใช้หลักสูตรและเนื้อหาเดียวกัน

วิธีดำเนินการวิจัยโดยย่อ

๑. ศึกษาค้นคว้า รวบรวมทฤษฎีและความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการสอนของครู วิธีสอน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจากบทความและงานวิจัยในเอกสาร หนังสือ และรายงานการวิจัยต่างๆ

๒. เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้แก่

๒.๑ แบบสอบวิชาสังคมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชนิดเลือกตอบ

จำนวน ๕๐ ข้อใช้เวลาทำ ๑ ชั่วโมง

๒.๒ แบบประเมินพฤติกรรมการสอนชนิดมาตราประเมินค่าจากความมุ่งหมายในการสอนวิชาสังคมศึกษาและแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนทั่วไปจำนวน ๕๐ ข้อใช้เวลาทำ ๑ ชั่วโมง

๓. นำแบบสอบวิชาสังคมศึกษาและแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๕ ท่านตรวจความตรงตามเนื้อเรื่องและความถูกต้องของการใช้ภาษาแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

๔. นำแบบสอบวิชาสังคมศึกษาที่ปรับปรุงแล้วไปหาค่าความเที่ยงโดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านลำพญา อำเภอมะนังนครปฐม จังหวัดนครปฐมจำนวน ๓๓ คนทำ แล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงโดยใช้สูตร K.R.21 (Kuder Richardson Formular 21)

๕. นำแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนในข้อ ๔ เพื่อดูความเข้าใจทางภาษาของนักเรียน แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อเป็นแบบประเมินพฤติกรรมการสอนฉบับสมบูรณ์

๖. สุ่มตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ทุกคนจากโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จากอำเภอทั้งหมด ๖ อำเภอๆละ ๑ โรงเรียนโดยวิธีสุ่มแบบง่ายได้ตัวอย่างประชากรดังตารางที่ ๑ ชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรจำแนกตามอำเภอ

ลำดับที่	ชื่ออำเภอ	จำนวนโรงเรียนทั้งหมดในอำเภอ	ชื่อโรงเรียนแต่ละอำเภอ	จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียน
๑.	เมืองนครปฐม	๕๒ โรงเรียน	วัดวังตะกั่ว	๖๑ คน
๒.	สามพราน	๓๗ โรงเรียน	วัดสรรเพชญ์	๕๔ คน
๓.	นครชัยศรี	๔๑ โรงเรียน	วัดศรีมะทอง	๕๔ คน
๔.	กำแพงแสน	๕๓ โรงเรียน	กำแพงแสน	๖๔ คน
๕.	ดอนตูม	๒๕ โรงเรียน	วัดสุขวาราราม	๑๔ คน

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่ออำเภอ	จำนวนโรงเรียน ทั้งหมดในอำเภอ	ชื่อโรงเรียน แต่ละอำเภอ	จำนวนนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียน
๖	บางเลน	๔๕ โรงเรียน	บ้านบางเลน	๗๕ คน

รวมนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น

๓๗๔ คน

๗. นำแบบสอบวิชาสังคมศึกษาไปให้นักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรทำหลังจากเรียนจบภาคเรียนแรก แล้วนำคะแนนที่นักเรียนทำมาหามัธยฐานเพื่อแบ่งนักเรียนเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มที่คะแนนสูงและต่ำกว่ามัธยฐาน ผู้ที่จะเป็นตัวอย่างประชากรใช้ร้อยละ ๒๕ ของแต่ละกลุ่มโดยนับจากคะแนนสูงสุดลงมาและต่ำสุดขึ้นไป ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่ากลุ่มคะแนนสูงและกลุ่มคะแนนต่ำ

๘. นำแบบประเมินพฤติกรรมการสอนฉบับสมบูรณ์ไปให้นักเรียนกลุ่มคะแนนสูงและต่ำทำหลังจากครูสอนจบภาคเรียนแรกแล้ว

๙. นำคำตอบจากแบบประเมินพฤติกรรมการสอนของนักเรียนกลุ่มคะแนนสูงและต่ำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการสอน

๑๐. เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนสังคมศึกษาของครูตามความคิดเห็นของนักเรียนในแต่ละกลุ่มโดยการทดสอบค่าที

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. เป็นข้อมูลสำหรับครูให้ทราบและเห็นความสำคัญของพฤติกรรมการสอนของตนที่มีต่อการเรียนของนักเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. เป็นแนวทางในการนิเทศการสอนของผู้นิเทศการศึกษา

๓. เป็นแนวทางให้กับสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประถมศึกษาใช้ในการ

อบรมครูประจำการ

๔. เป็นแนวทางในการเตรียมครูของสถาบันฝึกหัดครูต่อไป

คำจำกัดความ

ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง การลงความเห็นตามความต้องการหรือความคาดหวังของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูในแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จังหวัดนครปฐม หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนประถมศึกษาที่ทำการศึกษาวิจัย

พฤติกรรมการสอนสังคมศึกษา หมายถึง พฤติกรรมการสอนด้านต่างๆของครูในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

คะแนนวิชาสังคมศึกษาสูง หมายถึง คะแนนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่ทำไต่สูงกว่าเกณฑ์ปกติของคะแนนสอบวิชาสังคมศึกษาที่ตัวอย่างประชากรทั้งหมดทำได้จากแบบสอบเดียวกัน

คะแนนวิชาสังคมศึกษาต่ำ หมายถึง คะแนนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่ทำไต่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติของคะแนนสอบวิชาสังคมศึกษาที่ตัวอย่างประชากรทั้งหมดทำได้จากแบบสอบเดียวกัน

เกณฑ์ปกติของคะแนนสอบวิชาสังคมศึกษา หมายถึง คะแนนมัชฌิม (Median) จากแบบสอบวิชาสังคมศึกษาชุดเดียวกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ทุกคนในโรงเรียนประถมศึกษาที่ทำการศึกษาวิจัย